

Staten og Den norske kirke

Høringsuttalelse fra Sjømannskirken - Norsk kirke i utlandet

ddk 70

Handlingsplan

200604669

10/10/06

Ki-501

Type høringsinstans: Frivillig organisasjon innen Den norske kirke

1. Hvilke overordnede prinsipper bør ligge til grunn for tros- og livssynspolitikken?

Det må handle om ordninger som:

- sikrer livssynsfrihet og økonomisk likestilling
- tar hensyn til vår egen kirkelige tradisjon og egenart
- ikke svekker kirkens nærvær i det offentlige rom
- bidrar til at kirken fortsatt kan være en bekjennende, misjonerende, tjenende og åpen folkekirke over hele landet
- i størst mulig grad bidrar til å gi mennesker i kirkens randsone frimodighet til å definere seg innenfor det kirkelige fellesskap

Noen sier at kirken har mistet kontakt med folk flest. Men er det sant?

Hvilken annen organisasjon har folk flest mer kontakt med gjennom sitt livsløp enn kirken?

Det handler om møter ved livets høydepunkter; - dåp (egen dåp, barn og barnebarns dåp), konfirmasjoner, skoleavslutninger, vielser, begravelser, julegudstjenester og mye mer. 85 % av folket er medlemmer i denne kirken, flertallet av barna blir fortsatt døpt og konfirmert og viet i kirken. Nesten 100% får kirkelig begravelse.

Kirken er ikke marginalisert. Det er mer et spørsmål om kirken selv bekrefter eller avkrefter den måten dagens mennesker forholder seg til kirken på.

Sjømannskirken mener vi i større grad må verdsette og se det store i de muligheter kirken har gjennom de mange møter med menneskene i dagens samfunn.

Kirkeordninger som fortsatt sikrer de mange "møtene" med folk flest, må sikres også i fremtiden.

Vi vil derfor støtte tanken om kirken som folkekirke, - ikke etter sitt vesen, men etter sin intensjon (Aarflot). Ikke slik at det nødvendigvis er en identitet mellom folk og kirke, men som uttrykk for det siktepunkt at hele folket skal omfattes med evangeliets, sakramentenes og kirkens øvrige tjenester og tilbud. Kjernen i saken handler først og fremst om relasjonen *folk og kirke* og mindre om relasjonen *stat og kirke*. I den videre diskusjon må vi derfor ha fokus på hvordan trosbeskjedne landsmenn, skal kjenne seg inkludert i kirkefellesskapet.

Om endringene blir for radikale, frykter vi at det er "den skjulte kirke" og det tause flertall som kommer til å bli skadelidende.

Hva slags kirkeordning vi bør ha i fremtiden, må på denne bakgrunn vurderes ut fra hva slags ordninger som best ivaretar kirken både som trosfellesskap og som folkekirke.

Vi erkjenner at det i et flerkulturelt og i et flerreligiøst samfunn kan være vanskelig å forsvare dagens statskirkeordning på et ideologisk grunnlag. Samtidig mener vi at det må tas tilbørlig hensyn til den tradisjon og den kultur som er vår egen. Det kan ikke være slik at det er de

700.000 menneskene som står utenfor Den norske kirke som i hovedsak skal avgjøre kirkeordningen for de 3,9 millioner som er medlemmer i kirken. "Å vise respekt for minoritetene betyr ikke at disse kan diktere hvordan Den norske kirke skal organiseres, men de må høres i debatten og være med i den demokratiske beslutningsprosessen" (Gunnar Stålsett, Vårt Land 29.mai 2006).

Vi hører til blant dem som kjenner en stor uro over at for radikale endringer i forhold til dagens ordning først og fremst vil gå på bekostning av kirkens mulighet nettopp til å være folkekirke.

Før vi er klar til å svare på spørsmålet om Den norske kirke bør løsrives fra staten, mener vi det er nødvendig med mer utredningsarbeid.

Vi trenger å vite mer både om intern organisering, demokratisk forankring og ikke minst økonomisk fundament for en lovforankret folkekirke, før vi kan ta stilling til om statskirken bør oppløses.

Det handler om kirkens fortsatte mulighet til å være folkekirke for alle mennesker i alle deler av landet.

Gjønnes-utvalget mener det er for tidlig å si hvordan et skille mellom stat og kirke vil påvirke folks tilgang til dåp, konfirmasjon, begravelse og vielse. Nettopp denne usikkerheten bør mane oss alle til å gå forsiktig frem.

Underveis burde vi drøfte hvilke muligheter vi har for tjenlige reformer innenfor gjeldende rammer.

2. Den norske kirke som statskirke:

For tidlig å besvare.

3. I hvilken lov bør Den norske kirke være forankret?

Grunnloven med tanke på verdiforankring og livssynsfrihet.

I lov om trossamfunn må det sies noe om kravet om tilstedeværelse alle steder i landet.

4. Hvordan bør Den norske kirke finansieres?

Offentlig finansiering uten medlemsavgift.

5. Hvordan bør valgordningene og demokratiet være dersom statskirkeordningen avvikles?

Med tanke på at sognet er grunnelementet i Den norske kirke, må stimuleringsiltak settes inn for å øke oppslutningen om menighetsråds valg. Det er viktig at også valg av bispedømmeråd kan bli så representative som mulig i forhold til medlemmene i Den norske kirke. Dersom dette ikke er mulig å få til med gjeldende valgordninger, må alternative valgmåter utredes.

6. Dersom statskirkeordningen avvikles, hva bør i så fall stå i § 2 i grunnloven i tillegg til prinsippet om religionsfrihet?

Det kristne og humanistiske verdigrunnlaget.

7. Hvem bør ha ansvaret for gravferdsforvaltningen?

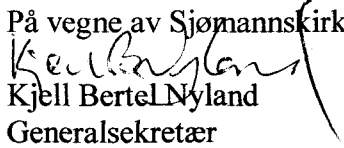
Den lokale kirke.

8. Hvem bør eie og forvalte kirkebygningene?

Den lokale kirke bør eie kirkebyggene, - kommunen bør ha det økonomiske ansvar.

Bergen 8.nov. 2006

På vegne av Sjømannskirken - Norsk kirke i utlandet

Kjell Bertel Nyland

Generalsekretær